

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Frid. Adolphi Lampe S. S. Theol. Doct. Ej. Et Hist. Eccl.
Professoris Ordinarii, Delineatio Theologiae Activae**

Lampe, Friedrich Adolph

Herbornæ Nassaviorvm, 1728

Capit X. De praecipuo impedimento & adminiculo circa legitimum
mediorum usum, hypocrisi & sinceritate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-28501

CAPVT DECIMVM.

De præcipuo impedimento & adminiculo circa legitimum medi-
diorum usum, hypocrisi & sinceritate.

SUMMARIUM.

- I. *Premissa transitione agitur de impedimento præcipuo illius modi, quem in actionibus Lex requirit, nempe HYPOCRISI §. 2. -- 13.*
qua
A. *Describitur 2. --- 9.*
1. *Generatim 2. --- 5.*
a. *Data definitione 2.*
b. *Adjuncta definitionis illius deductione 3. -- 5.*
2. *Speciatim, enumeratis diversis ejus gradibus 6. -- 9.*
a. *Quoad personas simulantes 7. 8.*
b. *Quoad rem simulatam 9.*
B. *Momentum ejus explicatur 10. --- 13.*
1. *Ratione universalitatis 10. 11.*
2. *Ratione noxæ, quam causatur 12. 13.*
II. *De præcipuo adminiculo ad Bonum opus, SINCERITATE 14. -- 23. Illa*
A. *Describitur 14. -- 20.*

I. Quo-

1. Quoad nomina 14.
2. Quoad rem ipsam 15 --- 20.
 - a. Per definitionem 15.
 - b. Per deductionem 16 --- 20. *Ubi agitur*
 - a. De objecto Sinceritatis 16.
 - β. De actu 17 --- 20. *qui*
 - α. *Generatim* proponitur 17.
 - β. *Specialius* deducitur 18. 19.
 - γ. *Criteria* ejus adduntur 20.
- B. Momentum ejus indicatur 21 --- 23.
 1. Propter universalitatem hujus virtutis 21.
 2. Propter summam hujus virtutis præcellentiam 21. 23.

I.

Quicumque Virtutum Cardinalium *catenam*, quam exhibuimus, pressius considerabit, ille nobis facile largietur, quod conjunctio earum splendore Vitii omnis experte nullum *Bonum opus* regeneratorum in hac vita fulgeat. Neque tamen propterea cessat *Bonum opus* esse. Quamvis *Bonum opus* dici nequeat, quod attributis enumeratis penitus destitutum est, haberi tamen pro tali secundum phrasin Scripturæ debet, quod *semina* harum Virtutum vera in se comprehendit. Eapropter studiose notari debet, quid illud sit, quod *hac semina* relate ad Statum gratiæ aut *suffoget*, aut in se *contineat*.

II. Nihil magis illis adversum est, quam HYPOCRISIS, nomen a scena petatum, quod respondet Hebraico חנף *contaminatus*. Synonyma sunt רמיה / שקר / Δόλος, Ψεῦδος, Απάτη, *Fraus*,

Fraus, Falsitas, Mendacium. Intelligimus autem per hoc vitium illam corruptam voluntatis inclinationem, per quam de Legis Dei tenore convicta temporalis emolumentis causa externam saltem obedientiam speciem ementitur, atque ad eam simulandam ipsa illa cognitione veritatis, qua illustrata est, ab-
uitur.

III. Duo ergo in hypocrita supponuntur.

(1) Primum est aliqualis veritatis cognitio, qua quo magis pollet, eo aptior ad simulandum evadit.

(2) Præterea conscientiam habet renitentem, quæ non solum ipsum informat, quod via alia inflectenda sit, sed etiam accusat, quod alius sit, quam qui videri vult. Quare hoc vitium cum deceptione sui ipsius non est confundendum.

IV. Formale Hypocriseos conficit dissonantia, quæ inter externam speciem atque internam essentiam actionis occurrit. Illa potest esse optima, ipsamque speciem actionis revera bona aliquando exsuperare: hæc autem semper est pessima, quia omnibus Virtutibus Cardinalibus, quas recensuimus, adversatur.

V. Hoc inde potest confici, quoniam tam in *Scopo*, quam in *Modo* aberrat.

(1) In *Scopo*, quia finis hypocritæ non solum est alius, quam quem prætendit, sed etiam in Bono mere temporali ac sigillatim honoris coram hominibus, lucrive turpis aucupio, subsistit.

(2) In *Modo*, quoniam illarum virtutum, quæ *mediorum* ad Finem verum deducunt locum habent, nulla plane cum *Hypocrisi* conciliari,

liari, aut in eadem actione *unquam* simul exerceri potest.

VI. Quam diversæ sunt in theatro personæ, tam diversa est *Hypocrisis*. Gradus ergo præcipui notari debent, quos Hypocrisis, tam quoad *personas*, quæ fallunt, quam quoad *res*, quas simulando favorem hominum ambiunt, inflectit.

VII. Crassius exercetur ab illis *stolidis*, qui videri volunt obedientes esse Deo, licet nec ipsi se tales esse credant, nec aliis id persuadere possint. Exemplum est Prov. VII. 14. Subtilior est eorum Hypocrisis, qui tam artificiose pietatem simulant, ut ab aliis, aliquando etiam perspicacioribus, insigni temporis intervallo, pro vere conversis ac sincere agentibus habeantur. Horum dolus fædior est, quoniam majori cognitionis modulo pollent, fraudesque suas fraudibus novis identidem incrustant, ne detegantur.

VIII. Porro diversi hominum ordines diversos Hypocriseos gradus conficiunt. Turpior est illa, quæ in Doctores cadit, quorum antesignani Bileamus ac Judas, Pharisei & Scribæ Matth. XXIII. multique Pseudapostoli primitivæ Ecclesiæ, de quibus Phil. I. 15. 16. agitur, fuere. Tales & conscientiæ vim majorem inferunt & damnum gravius caussantur. Nec minus nociva exempla Principum Hypocritarum 1. Sam. xv. 30. 2. Reg. x. 16. & quorumcunque, qui aliis prudentia politica atque autoritate præpollent.

IX. Quoad *rem simulatam* alia Hypocrisis est *universalis*, alia *particularis*. Illa est eorum, qui falso se venditant esse vere *regentos* Apoc. II. 9. Hæc eorum, qui speciales quasdam actiones externas

ternas ita moderantur, ut in illis se intentionem rectam habere aliis persuadent. Ubi iterum turpissimi sunt illi, quorum tota vita actionum hypocritarum catena est Matth. xxiii. 5.

X. Ex his in propatulo est, quam late hoc vitium, cujus indolem egregie emblemata *fermentè* 1. Cor. v. 8. depingit, pateat. Quando enim *simulatores* consideramus, eorum *omnes hominum species*, non solum quoad vitæ conditiones sed etiam sexuum atque ætatum discrimina, plenæ sunt. Non videntur quidem Hypocritæ esse capaces, qui in *criminum fœdiorum cœno* se volunt. Et tamen nemo facile adeo *perdita* vitæ est, ut non *melior* paululum, quam est, reputari velit atque cupiat. Ipsi *regenti*, quamvis nullum vitium Statui Gratia magis adverteretur, labis omnis expertes hic non sunt, veluti constat ex Petri & Barnabæ exemplo Gal. II. II--13.

XI. Quando actiones, in quas simulatio cadit, perpendimus, *omnia opera externa* commaculare potest.

(1) Omnia officia *cultus religiosi* hæc turpitudine contaminat, siue exercentur ex falso scopo, adeoque absque legitima cordis dispositione Jes. xxix. 13. Ezech. xxxvii. 31. Matth. vi. 5. Ps. l. 16. siue intermittantur ex prætextu majoris sanctitatis Jes. lxy. 5.

(2) Omnis *externa* cujuscunque *virtutis* in communi vita *simulatio* huc est referenda. Id fit

(a) *Verbis*, per assensum veritatis, per pia colloquia Jac. iii. 11. 12. per inanes gloriationes de propria virtute Prov. xx. 6. per aliorum

I

con-

contemptum ac temerariam *condemnationem* Matth. VII. 5.

(b) *Facilis*, per simulationem tum devotionis & amoris erga Deum in gestibus Jes. LVIII. 5. in vestitu Matth. XXIII. 5. in consuetudinibus superstitiosis Matth. XXIII. 16. 23. 24. in conversatione cum piis; tum amoris erga proximum, præcipue per *eleemosynas*, aliaque opera misericordiae Matth. XXIII. 23—28. VI. 2.

XII. Quam *abominandum* nihilominus hoc vitium sit, hæc argumenta ostendunt.

(1) Quia ex præcedentibus sequitur, quod cum quacunque vera virtute tam generali quam speciali plane sit irreconciliabilis.

(2) Quia directe *omniscientiam* ac *sanctitatem* Dei abnegat.

(3) Si atrocius peccat, qui majori lumini adversatur, atrocissimum est illud crimen, quod a nemine perfectius committitur, quam qui *majori* præ aliis *cognitione* gaudet.

(4) Nemo *imaginem Diaboli* plenius gerit, quam hypocrita 2. Cor. XI. 14. 15. Hinc *progenies viperarum* in emphasi nominatur Matth. XXIII. 33.

XIII. Cum summa *turpitudine* summum *damnum* est conjunctum:

(1) Quoad *ipsum hypocritam*.

(a) In hac vita infeliciores aliis est, continua sollicitudo illum exedit, ne fraus transpareat. Hinc tuta omnia timet. Conscientiam habet pro cognitionis modulo interne lacerantem. Neque magis præceps aut ad *indurationem* aut ad *atheismum*, quam per Hypocrisim, via patet.

(b) In

(b) In futura vita *summus poenarum* infernali-
 lium *gradus* hypocritam exspectat Job. VIII. 13.
 xxvii. 8. 9. Jes. xxix. 14. 15. Matth. xxiv. 51.
 Hinc Servator toties *ve* dirum hypocritis inge-
 minat Matth. xxiii.

(2) Quoad *alios* nulla pestis est lethalior quo-
 nam contra Ecclesiæ ædificationem nihil magis
 nocivum est Hypocrisi. Zizania hæc difficilli-
 me eradicatur, quia proxime ad tritici accedit
 formam. Fomes hic perniciosus est tantum
 non omnium schismatum, hæresium, persecu-
 tionum; quin etiam præjudiciorum ac scandalo-
 rum contra veritatem, præcipue quando pro-
 pter detectam Hypocrisin *nomen Dei blasphematur*
 Rom. II. 24.

XIV. Opposita Virtus nominatur SINCERI-
 TAS. Græcis illa appellatur *εὐκλειεία*, quasi
 dicas, τῆ εἰλῆ κεινομένην *splendore Solis probatam.* 23.
 Synonymum præcipuum est ἀλήθεια, אמת / *Ve-*
ritas, quoniam formale ejus constituit conveni-
 entia externorum signorum cum interna mentis
 dispositione. Quoniam autem sub nomina
 אמת / *veritas*, aliquando etiam comprehendi-
 tur אמונה *fidelitas*, hinc sincerus interdum
 etiam πισός *fidelis* dicitur. Prope accedit אשיות /
res, *substantia* Prov. III. 21. Job. VI. 13. nudæ
speciei opposita: טי *puritas*, metaphora a rebus
 pellucidis, limpidis, *mixtura carentibus* desum-
 ta: *Cor rectum* Act. VIII. 21. Præcipuam em-
 phasin habet Hebræorum אמת / אמת / אמים /
integritas, *perfectio*, quod apud LXX. sæpe red-
 ditur per ἀλήθεια & a sacrificiis vitio carenti-
 bus est petitum. Ex tot præclaris nominibus

apertum est, quanta sit virtus, quam hic indigitamus.

Def. XV. Intelligimus igitur per *Sinceritatem*, habitum voluntatis a Spiritu sancto productum, quo reinitus perfecte cum intimo desiderio vult omnes facultates viresque a Deo donatas impendere ad Legem universam Fidei ex omni parte pro modulo suo implendam.

XVI. Objectum ergo *Sinceritatis* æque late patet, ac ipsa Lex Evangelii, sive finem constituat, sive modum atque media ei congrua definiat, absque ulla diminutione aut exceptione, tam quoad interna quam quoad externa officia, sive illa difficiliora, sive faciliora appareant, dum modo constet, quod Lege Dei præscripta sint.

XVII. Actum formalem *Sinceritatis* ponimus in desiderio voluntatis intimo ac perfecto Legem fidei implendi. Desiderium hoc ab ipsa executione distinguitur præeunte Scriptura, quæ distinguit inter *velle & operari* Phil. II. 13. Rom. VII. 18. 19. In executione enim multiplex imperfectio secundum Cap. IV. §. 15. obtinet. Verum hoc velle seu desiderium a primo novæ vitæ ortu semper in omnibus renatis perfectum est, atque INTEGRITATEM eorum constituit, sive in se consideretur, sive cum aliis quibuscunque desiderius conferatur.

XVIII. Desiderium *sincerus* in se spectatum gaudet integritate tam *subjectiva*, quam *objectiva*.
 (1) Integritas *subjectiva* requirit,
 (a) Ut *sincerus*, quicquid in anima & corpore facultatum tam naturalium quam moralium a
 Deo

Deo donatarum est, secundum præscriptum Legis divinæ impendat Ps. ciii. 1.

(b) Ut principium omnis bonæ speciei in cordis seu voluntatis intimis penetralibus sit radicatum, atque adeo, ut non solum externa facies non sit ab interno animi desiderio separata, sed etiam hoc supponat, & nonnisi ex hoc fonte oriatur 2. Sam. vii. 27. Ps. cxix. 40.

112.

(c) Ut sincerus desideret hoc principium constanter in omni data occasione revelare, eamque actionibus suis coram Deo & hominibus conformitatem inducere, per quam instar lapidis quadrati ad structuram Templi mystici cæsi sibi semper similis sit.

(2) Integritas *objectiva* complectitur desiderium

(a) Quod se extendit ad omnia præcepta Dei, in tota Lege ejus deliciatur, ejusque implementum pro maxima parte felicitatis suæ reputat Ps. cxix. 56. 57. 128.

(b) Quod certa ratione *prius ac magis* de implendis præceptis internis quam externis erit sollicitum, & hoc pacto istud *πορισσον* præstare contendet, quod Servator commendat Matth. v. 20. 47.

Quæ omnia in hypocrita secus se habere liquet.

XIX. Desiderium *sincerus* cum aliis *comparatum* desideriiis ea præcellit longissime:

(1) Quoniam *altius* imis medullis hæret.

(2) Quoniam gradu *vehementiæ* illa exsuperat, *bona* subordinans, *mala* oppugnans & lucta, licet

cet aliquando difficiliori ac tardiori, illa paulatim vincens.

(3) Quoniam omnium est *constantissimum*. Minora enim desideria sæpenumero aut ultro evanescent, aut alias formas induunt. Hoc etiam si per tempus obscuratum, identidem tamen eluctatur, & sibi semper simile esse usque ad finem perseverat Pf. cxix. 44.

XX. Proximi & frequentiores sinceri desiderii effectus, ex quibus tanquam indubitatis *criteriis* unusquisque de sua sinceritate sibi conscius esse potest, sunt:

≠ (1) Preces enixæ ad Deum ex sensu propriæ imbecillitatis, ut ille vires ad implendum Legem suam subministret Pf. cxix. 4. 5. 145. 146.

(2) Contritio dolorque occultus animi de imperfectione, quæ adhuc actionibus adhæret.

(3) Parrhesia ad Deum tanquam testem sinceri cordis provocandi Pf. xxxv. 11. 10.

XXI. Insignem ergo *Sinceritas* inter *Virtutes Cardinales* locum habet, quoniam illa quasi vinculum est, quod omnes virtutes, quas in hunc censum retulimus, connectit, si non in plena executione, saltem in proposito. Unde manifesta est ratio, cur Deus nihil præter hanc *integritatem* Gen. xv. 1. seu *fidelitatem* Apoc. 11. 10. exigat, quæ *vitio* cuicumque opponitur 1. Cor. v. 8.

XXII. Generatim seriam sectationem virtutis hujus commendat:

(1) Summa ejus *equitas*.

(a) Dat enim Deo gloriam *omniscientia & sanctitatis*, quam Hypocrisis obscurat.

(b) Imi-

(b) Imitatur *exemplum Dei*, qui est summa *veritas*, & inconcussam fidelitatem servando fœdus suum erga populum suum exserit. Hinc dicitur *Sinceritas Dei* 2. Cor. 1. 12.

(c) Universali suffragio generis humani, quantum fallax exosus est, tantum æstimatur & laudatur in communi vita Sinceritas.

(d) Quamvis *Sinceritas* maximum sit, quod re-genitus potest præstare, *minimum* tamen est, quod Deus potest postulare.

(2) Accedit lucrum certissimum.

(a) Adminiculum est & *medium* quasi *mediorum* omnium infallibile ad verum Finem in Boni summi possessione assequendum.

(b) Deus in illa impense deliciatur Ps. LI. 8. & promissa summæ beatitudinis sinceris in verbo suo exhibet Ps. CXIX. 1. Prov. XXVIII. 10. 18.

XXIII. Inter potissima attributa fidelium Novi Testamenti *Sinceritas* seu *Integritas* locum habet. Ps. xv. 2. xxiv. 3. 4. xxii. 2. Zeph. III. 13. Hæc *verum Israelitam* mysticum conficit Joh. 1. 47. Hæc formale attributum cultus Domini *in Spiritu & veritate* Joh. iv. 23. 24.

(a) Versatur hic ante oculos exemplum illustre Sinceritatis in Filii Dei fidelitate, quam & Patri & electis suis præstitit.

(b) Cultus externus cum fœdere externo est abrogatus.